

νίθεωσι τέρμα εἰς τὰς ἡμέρας του. Έβιαζε τοὺς ἐργάτας του νὰ ἐργάζωνται, ὑπὸ φόβου μὴ τῷ λεψῷ δὲ καιρὸς ἵνα προσθέσῃ καὶ τὸ δῶρον τοῦτο εἰς πάντα ἐκεῖνα, δι᾽ ὃν συνεπλήρωσε τὴν γαλλικὴν βιομηχανίαν. Τὸ προαίσθημά του ἦτο ἡ βεβαιότατον. Μόλις τὸ τελευταῖον τοῦτο τῆς μηχανικῆς θαύμα εἶδε τὸ φῶς, ἀνελήφθη ἐκ τῶν τεχνῶν, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς ἀνθρωπότητος, τῇ 21ῃ Νοεμβρίου 1782.

Οὐ Vaucanson ὑπῆρξεν οὐ μόνον ὁ ἐπιτηδειότερος τῆς ἐποχῆς του μηχανικὸς, ἀλλὰ καὶ ἀνθρωπος τοῦ καλοῦ καθ' ὅλην τῆς ζωῆς τὴν σημασίαν. Λίγης ὑπηρεσίαι, ἀς ἀπέδωκε, παρετάθησαν καὶ πέραν τοῦ τάφου ἐκληροδότησε εἰς τὸν Λουδοβίκον τὸν XVI τὴν διαθήκης του, ἀπασχν τὴν συλλογὴν τῶν μηχανῶν του, τοῦ συνέλεξεν ὁ Λουδοβίκος ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τοῦ Mortagne, τοῦ Charome, πρὸς χρήσιν τῶν βιομηχανικῶν τεχνῶν. Οὐ μορφής, εὐγάρμου ἔδωκε τῇ Κυρίᾳ Σάλβερ, μονογενεῖ τοῦ περιέργου μηχανικοῦ Θυγατρὶ, ἐνδείξεις λαμπρᾶς τῆς ἀξίας, ἢν εἰς τὸ κληροδότημα τοῦτο ἀπέδιδεν.

Η συλλογὴ ἐτέθη ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ γενικοῦ ἔξελεγκτοῦ τῶν οἰκονομικῶν, διστις ἔλαβεν ἐπίσημον διαταγὴν νὰ συντηρήσῃ τὰς μηχανὰς, ἐργαλεῖα, σχέδια, ὅργανα χρήσιμα εἰς τὴν βιομηχανίαν ἢ ἕκαναν νὰ ἔχεγείρωσι τὸ πνεῦμα τῆς ἐπινοήσεως.

Εἰς τὰς χάριτας ταύτας ὁ βασιλεὺς προσέθηκε καὶ τὴν ἔγχων σημαντικῶν κεφαλαίων πρὸς ὑποστήριξιν καὶ αὔξησιν τοῦ καθηδρύματος τούτου, δι᾽ ὃ ἡγόρασεν προσέτι τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Mortagne, εἰς ὃ ἔδωκε τὸ ὄνομα τοῦ Vaucanson, διπερ φέρει καὶ τὸν οὐτώ λοιπὸν ἐτέθησαν τὰ πρῶτα τοῦ βιομηχανικοῦ καὶ καπιτημονικοῦ τούτου μουσείου Θεμέλια, διοργανισμένου ἔκτοτε τὸ ὄνομα «Μουσείον τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν». Οὐντονοί, οὐτινοὶ τὸ ἐπινοητικὸν πνεῦμα ἐδημιούργησε θαύματα καὶ ἥροες εἰς τοὺς μηχανικούς στάδιον νέον καὶ εὔρην, δὲν εἶδε ποτέ τὸ ἀνοίξωσι τὰς θύρας τῆς ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν. Εἰς τὸ ἀτύχημα νὰ παρουσιασθῇ πολλάκις ὡς ὑποψήφιος ἦνεν